

fersk Vand, men ogsaa ude i Saltvand. Hvis vi her for de danske Farvande fik en Fredning for September og Oktober, den Tid, da saavel Laks som Ørred ere aldeles kønsmodne og gydefærdige, vilde det have den største Betydning for vedkommende Fisks Ynglen og Formerelse og særlig vilde der nu gennem det vedtagne Lovforslag om Randers Fjord og Gudenaå være aabnet de Fisk, der gik op i denne Aa, en god Udvej til at formere Slægten. Men godt vilde det jo være, om man i September og Oktober Maaned heller ikke maatte fange dem uden for Aaens og Fjordens Munding, altsaa paa Saltvand, paa dansk Søterritorium i den Tid, de gaa og vente paa at smutte op og lægge Rognen fra sig.

Endvidere vil jeg tillade mig at henvende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der jo i tidligere Tid har eksisteret forskellige Privilegier, som dels konkurrerede med og dels vare underordnede Laksegaardsprivilegiet ovre ved Frisenvold. Jeg skal bede den højtærede Minister undersøge denne Sag for at se, om der eksisterer noget saadant Privilegium nu. Jeg har en Mistanke om, at f. Eks. det Privilegium, som Randers Havnevæsen i sin Tid har erhvervet sig, i Virkeligheden kun er slumrende, at Brugen af det har været overladt til Frisenvold Laksegaard, og at det en skønne Dag kan dukke op igen, saaledes at Randers Havnevæsen kan begynde at lave Laksegaard inde paa det Stykke, der ligger mellem Randers Sønderbro og Jærnbanebroen, hvilket selvfølgelig vilde være til stor Skade for Opgangen af Laks op Ørred og til Skade for hele det Fiskevand, der ligger ovenfor. Jeg vil altsaa bede den højtærede Minister undersøge, hvad der er tilbage af gamle Privilegier deroppe, og hvorledes vi kunne blive fri for dem, saaledes at Sagen kommer til at foreligge saa enkel og ligefrem, som det har Udseende af efter den Stil, som den nu vedtagne Lov har.

Endvidere vil jeg tillade mig at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at den sidst vedtagne Ferskvandsfiskerilov kun paa højst maadelig Maade er traadt ud i det praktiske Liv. Ved den sidste

Ferskvandsfiskerilov fik vi indført bestemte og vistnok for største Delen hensigtsmæssige Fredningstider for visse Arter af Fisk, og vi fik indført den saare vigtige og hidtil manglende Bestemmelse om Fiskepas, særlig for Aalens Vedkommende, en obligatorisk Forpligtelse for alle Ejere af Afspærringer, af Sluser, Dæmninger o. s. v. til til Stadighed paa den Tid, da Aaleynglen vandrer, og paa egen Regning at holde Aalepas aabne for denne Yngel. Jeg ved bestemt, at denne Lovbestemmelse paa mange Steder — og mærkværdig nok næsten paa alle de Steder, hvor man kommer til at se det — til Dato har været et sovende Bogstav og ikke er traadt ud i Livet, skønt jeg ved, at der, efter at Loven var bleven vedtagen, blev tilstillet Politimestrene i de forskeltige Jurisdiktioner et Paabud om at efterse det, men derved er det blevet. Disse Politimestre og deres Betjente have vel ikke haft nogen Kendskab til Tingen, de have ingen Fiskeforstand haft, ingen Aaleforstand haft, og Forholdsreglerne ere blevne derefter. Man har ikke naaet det, som var tilsigtet ved denne Lov, og det synes mig, at det kun var en ringe Ting at gøre det gældende. Det sker jo og skal efter Loven ske uden Udgift for Statskassen paa de vedkommende Afspærringshaveres Regning, og Omkostningerne ere saa smaa og Nyttens og Hensigtsmæssigheden saa stor, at det vilde være Synd, om ikke Reglen om Aalepas træder i Virksomhed paa en god og fyldestgørende Maade. Da det jo er Kendskab, vi mangle hos dem, der skulle se efter det, og da dansk Fiskeriforening jo har en Ferskvandsfiskerikonsulent, hvis Navn mange Gange har været nævnt i dette Ting og altid har været nævnt med største Anerkendelse, nemlig Arthur Feddersen, og da det er mig bekendt, at denne Mand rejser rundt baade i det ene og det andet Anliggende, for at hjælpe Folk med at indrette kunstig Fiskeavl og være dem til Vejledning o. s. v., vil jeg tillade mig at henstille, at der gives denne Mand eller en anden Konsulent, der maatte have, og som forstaar sig paa Tingen og vil tage sig af Tingen, et Jærnbane-kort til fri Rejse overalt i Landet, og at det samtidig med eller uden Vederlag paalægges ham at ind-